

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารี (coronary heart disease; CHD หรือ coronary artery disease; CAD หรือ ischemic heart disease; IHD) เป็นปัญหาทางสุขภาพที่สำคัญซึ่งเป็นสาเหตุของการเสียชีวิต และภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงในประเทศไทยฯ ทั่วโลก ในประเทศไทยกำลังพัฒนา (อินเดีย จีน แอฟริกา ละตินอเมริกา และตะวันออกกลาง) อัตราการตายและอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารี ได้รับการคาดคะเนว่าจะเพิ่มเป็นสองเท่าจากปี.ศ 1990 ถึง 2020 (ประมาณ 82% และ 89 % ตามลำดับ)¹ สำหรับในประเทศไทยแนวโน้มของอุบัติการณ์ของการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีสูงขึ้นทุกปี จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุขระบุว่า อัตราการตายด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีในปี.ศ. 2543 เท่ากับ 10.1 ต่อประชากรแสนคน ปี.ศ. 2544 เท่ากับ 12.4 ต่อประชากรแสนคน และในปี.ศ. 2545 เท่ากับ 14.4 ต่อประชากรแสนคน² ส่วนในจังหวัดเชียงใหม่ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ระบุว่า อัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีในปี พ.ศ.2545 เท่ากับร้อยละ 0.13 ของประชากรทั้งหมด ปี.ศ. 2546 เท่ากับร้อยละ 0.16 ของประชากรทั้งหมด และปี.ศ. 2547 เท่ากับร้อยละ 0.25 ของประชากรทั้งหมด อัตราการตายด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีในปี.ศ. 2545 เท่ากับ 14.83 ต่อประชากรแสนคน ปี.ศ. 2546 เท่ากับ 19.72 ต่อประชากรแสนคน³

ปัจจัยเสี่ยงสำคัญของโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารี ได้แก่ การสูบบุหรี่ ระดับคลอเรสเทอโรลรวม หรือระดับ LDL คลอเรสเทอโรลในเลือดสูงพิเศษ ระดับ HDL คลอเรสเทอโรลในเลือดต่ำกว่าปกติ (น้อยกว่า 40 มิลลิกรัม/เดซิลิตร) โรคความดันโลหิตสูง (ความดันเลือดตั้งแต่ 140/90 มิลลิเมตรปรอทขึ้นไป) โรคเบาหวาน มีน้ำคคลในครอบครัวเดียวกันที่เป็นผู้ติดยาสูบ เกิดโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีตั้งแต่อายุไม่นาน (ชายอายุน้อยกว่า 55 ปี หญิงอายุน้อยกว่า 65 ปี) อายุ (ชายตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป หญิงตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป) นอกจากนี้ในปัจจุบันได้มีการเพิ่มปัจจัยเสี่ยงอื่น ดังนี้คือ โรคอ้วน (ดัชนีมวลกาย ตั้งแต่ 30 กิโลกรัม/ตารางเมตรขึ้นไป) การขาดการออกกำลังกาย และ microalbuminuria หรือ glomerular filtration rate ต่ำกว่า 60 มิลลิลิตร /นาที⁴

ผู้ป่วยที่ไม่ควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่างๆ มีโอกาสจะพัฒนาเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาได้ และหากเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังแล้วไม่มีการป้องกันแบบทุติยภูมิพบว่าจะทำให้มีโอกาสเกิดอาการเจ็บหน้าอกจากภาวะโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังมากซึ่งจะเป็นการรบกวนการดำเนินชีวิตของผู้ป่วย นอกเหนือนี้แล้วยังทำให้การเสียชีวิตด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังเพิ่มขึ้น มีการศึกษาพบว่า โอกาสของการเกิดหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังเพิ่มเป็นสัดส่วนตามระดับความดันเลือดที่สูงขึ้น ประมาณว่า ความดันโลหิตขณะหัวใจคลายตัว (diastolic pressure) ที่เพิ่มขึ้น 7 มิลลิเมตรปรอท จะเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อร่อง 27 และเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดสมอง (stroke) ร้อยละ 42⁵

การป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังแบบทุติยภูมิประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิต และการใช้ยา⁶ สำหรับการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตสามารถทำได้โดย หยุดสูบบุหรี่ ควบคุมความดันโลหิต โดยการควบคุมอาหาร ลดระดับคลอเรสเทอโรลในเลือด โดยรับประทานอาหารที่มีไขมันอิ่มตัว ลดคลอเรสเทอโรลต่ำและใช้ไขมันไม่อิ่มตัวแทน ปรับปริมาณแคลอรี่ในอาหารให้พอดี เพื่อให้ได้น้ำหนักตัวที่เหมาะสม ออกกำลังกายพอประมาณ ถ้ามีโรคเบาหวาน ควรควบคุมน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในระดับปกติโดยเลือกบริโภคอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตในสัดส่วนที่เหมาะสม ในด้านของการใช้ยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังแบบทุติยภูมิ ได้แก่ ยาต้านการเกาะกลุ่มของเกรตเดือด เช่น aspirin, clopidogrel ยาลดไขมันในกระแสเลือด เช่น ยากรุ่น statins ยาลดการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ เช่น ยากรุ่น beta-blockers และ ยากรุ่น calcium channel blockers; CCBs ยาลดความดันโลหิต เช่น ยากรุ่น beta-blockers ยากรุ่น angiotensin converting enzyme inhibitor; ACE inhibitors และ ยากรุ่น calcium channel blockers; CCBs ยาขยายหลอดเลือด เช่น ยากรุ่น nitrates ชนิดอมตัวลิ้น และยากรุ่น nitrates ชนิดที่ออกฤทธิ์นาน^{6,7}

มีรายงานจากการศึกษาในสหรัฐอเมริกา แสดงให้เห็นว่าการเริ่มใช้ยาลดไขมันกรุ่น statins ภายใน 3 – 6 เดือนหลังจากออกจากโรงพยาบาลหลังเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรัง เนี่ยนพัลันเพื่อเป็นการป้องกันแบบทุติยภูมิจะสามารถลดความเสี่ยงของการเกิดเหตุการณ์ทางหลอดเลือดหัวใจซ้ำ และลดการตายได้ และ มีผลการศึกษาของต่างประเทศหลายการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าการป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังแบบทุติยภูมิมีประสิทธิภาพ^{9,10} โดยพบว่าอัตราตายลดลงเมื่อทำการป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนาเรื้อรังแบบทุติยภูมิดังต่อไปนี้ คือ ได้รับยา aspirin¹¹⁻¹³ ควบคุมความดันโลหิต¹⁴ ควบคุมระดับไขมันในเลือด^{13,15-19} และ การได้เลือกให้ยา beta-blockers^{13,20-24} และ ACE inhibitions²⁵⁻³⁰ ในผู้ป่วยรายที่เหมาะสม นอกเหนือนี้แล้ว National Cholesterol Education Program Adult Treatment Panel III guidelines (NCEP ATP III) 2001 กล่าว

ว่า ถ้าระดับコレสเตอรอลรวม ลดลง 1 % จะทำให้อัตราการเกิดโรคหัวใจโกรนารีลดลง 2 % และจะเพิ่มขึ้นเป็น 3 % เมื่อได้รับการรักษามากกว่า 5 ปี³¹ ถึงแม้ประโยชน์จากการใช้ยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแสดงอย่างชัดเจนดังกล่าว แต่รายงานการศึกษาจากต่างประเทศหลายการศึกษาซึ่งให้เห็นว่าอัตราการสั่งจ่ายยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิยังอยู่ในระดับต่ำ^{22,32-35} ทำให้ไม่สามารถลดอัตราการเข้าป่วยและอัตราการตายจากโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีได้ตามที่ควรจะเป็น สำหรับการศึกษาในประเทศไทยข้อมูลการศึกษาถึงอัตราการสั่งจ่ายยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิยังมีอยู่จำกัด แต่มีการศึกษาที่ประเมินเกี่ยวกับการใช้ยาลดไขมันในเลือดในกลุ่ม statins ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิ แสดงให้เห็นว่าการใช้ยากลุ่มนี้ยังไม่เหมาะสม³⁶⁻³⁸

ดังนั้นการศึกษานี้จึงต้องการศึกษาร่วมรวมข้อมูลเกี่ยวกับการให้ยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิ ในด้านรูปแบบการสั่งจ่ายยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิ ทั้งในส่วนที่มีการสั่งจ่ายจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและแพทย์ทั่วไปและมีการประเมินการสั่งจ่ายยาเพื่อป้องกันโรคหัวใจโกรนารีโดยอ้างอิงมาตรฐานของ National Cholesterol Education Program's Adult Treatment Panel III (NCEP ATP III) 2001³¹ The Seventh Report of the Joint National Committee on Prevention, Detection, Evaluation , and Treatment of High Blood Pressure (JNC 7) 2003³⁹ , The American College of Cardiology Foundation and the American Heart Association (ACC/AHA) 2004 Guideline Update for the Management of Patients with ST-Segment Elevation Myocardial Infarction⁴⁰ , The American College of Cardiology Foundation and the American Heart Association (ACC/AHA) 2002 Guidelines for the Management of Patients with Unstable Angina and Non-ST-Segment Elevation Myocardial Infarction⁴¹ และ The American College of Cardiology Foundation and the American Heart Association (ACC/AHA) 2002 Guideline Update for the Management of Patients With Chronic Stable Angina⁴² รวมทั้งศึกษาอัตราส่วนการบรรลุเป้าหมายของผลลัพธ์ทางคลินิกของการใช้ยาที่ส่งผลถึงการลดปัจจัยเสี่ยง และป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้อาจเป็นประโยชน์แก่คุณครากรทางแพทย์อื่นๆ เพื่อจะนำไปพัฒนามาตรฐานในการรักษาผู้ป่วยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อประเมินรูปแบบของการสั่งยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีแบบทุติยภูมิในผู้ป่วยนอกที่ได้รับการดูแลจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและแพทย์ทั่วไป โรงพยาบาลมหาสารชนครเชียงใหม่
- เพื่อศึกษาขั้ตราส่วนการบรรลุเป้าหมายของผลลัพธ์ทางคลินิกของการใช้ยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีแบบทุติยภูมิ ในผู้ป่วยนอก ที่มารับการตรวจรักษาจากคลินิกโรคระบบหัวใจและหลอดเลือด และคลินิกอายุรกรรมทั่วไป โรงพยาบาลมหาสารชนครเชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

คลินิกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลหัวใจและหลอดเลือด ห้องตรวจเบอร์ 22 หน่วยวิชาระบบทหัวใจและหลอดเลือด และคลินิกอายุรกรรมทั่วไป ห้องตรวจเบอร์ 9 โรงพยาบาลมหาสารชนครเชียงใหม่ ภาควิชาอาชญาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารี (coronary heart disease; CHD หรือ coronary artery disease, CAD หรือ ischemic heart disease; IHD) หมายถึง ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์แล้วว่ามีภาวะหัวใจขาดเลือด ซึ่งแบ่งเป็นภาวะเจ็บอกเรื้อรัง (chronic stable angina) หรือมีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตาย (myocardial infarction ;MI) ทั้งแบบ non ST-Segment elevation myocardial infarction (NSTEMI) และ ST-Segment elevation myocardial infarction (STEMI) หรือ มีภาวะ unstable angina

การป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีแบบทุติยภูมิ หมายถึง การปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิต และการใช้ยาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอาการเจ็บอกจากภาวะโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีในระยะยาว และลดความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตในโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีในผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารี

ยาที่ใช้ในการป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีแบบทุติยภูมิ หมายถึง ยาที่ใช้ในผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอาการเจ็บอกจากภาวะโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีในระยะยาว ยาที่ใช้ในภาวะฉุกเฉินและยาที่ใช้เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตในโรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารี ได้แก่ ยาต้านการเกาะกุ่มของเกร็ชเลือด เช่น aspirin, clopidogrel และ ticlopidine ยาลดไขมันในกระแสเลือด เช่น ยากลุ่ม statins ยาลดการ

ทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ เช่น ยากระตุ้น beta-blockers และยากระตุ้น calcium channel blockers ; CCBs ยาลดความดันโลหิต เช่น ยากระตุ้น beta-blockers ยากระตุ้น ACE inhibitors และยาขยายหลอดเลือด เช่น ยากระตุ้น nitrates ชนิดอมได้ถูก และยากระตุ้น nitrates ชนิดที่ออกฤทธิ์นาน

แบบประเมินการสั่งจ่ายยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิ หมายถึงแบบประเมินที่ผู้ศึกษาได้พัฒนาขึ้นโดยบีดตามมาตรฐานของ National Cholesterol Education Program (NCEP) ATP III 2001, Joint National Commission on Prevention, Detection, Evaluation and Treatment of High Blood Pressure (JNC7) 2003, The American College of Cardiology Foundation and the American Heart Association (ACC/AHA) 2004 Guideline Update for the Management of Patients with ST-Segment Elevation Myocardial Infarction, The American College of Cardiology Foundation and the American Heart Association (ACC/AHA) 2002 Guidelines for the Management of Patients with Unstable Angina and Non-ST-Segment Elevation Myocardial Infarction และ The American College of Cardiology Foundation and the American Heart Association (ACC/AHA) 2002 Guideline Update for the Management of Patients With Chronic Stable Angina โดยแบบประเมินนี้ได้รับการตรวจสอบจากทีมผู้เชี่ยวชาญทางด้านโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารี 2 ท่าน (แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารี 1 ท่าน และอาจารย์เกสัชกรผู้เชี่ยวชาญทางด้านโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารี 1 ท่าน)

ผลลัพธ์ทางคลินิกของการใช้ยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิ หมายถึง ระดับไขมันในเลือด (LDL คลอร์สเตอรอล) ระดับความดันโลหิต รวมถึงระดับน้ำตาลในเลือดในผู้ป่วยรายที่เป็นเบาหวานร่วมด้วย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาเชิงทฤษฎีและ/หรือเชิงประยุกต์

1. เป็นข้อมูลให้แพทย์ในการพิจารณาสั่งจ่ายยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิได้เหมาะสมสมบูรณ์ขึ้น
2. เป็นการกระตุ้นให้แพทย์และบุคลากรทางสาธารณสุขตระหนักรึ่งความสำคัญของการใช้ยาเพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจโกรนารีแบบทุติยภูมิ